

Sighișoara

Tatuaje, picioroange, commedia dell'arte

Tenacitatea organizatorilor – parese, niciodată aceeași, cu excepția Fundației "Festivalul de Artă Medievală, Sighișoara" – de a înfrunța greutățile financiare face posibilă, de câțiva ani încoace, existența unei manifestări de amploare la Sighișoara.

Faptul că, vreme de trei zile (21–23

sante sau mai banale) desfășurate în același timp și în spații diferite, astfel încât să nu le poți cuprinde pe toate oricât ți-ai fi dat silința. Și n-ar fi nimic, dacă nu s-ar fi adăugat, de cele mai multe ori, și imposibilitatea, din cauza locurilor puține, doar vreo 70, de a pătrunde în Teatrul din Turm (unde aveau loc spectacole de tea-

gătească examenele în meschinele săli de clasă ale UATC. Din exercițiile lor de commedia dell'arte a dispărut tot farmecul, rămânând doar țipete inutile și mișcări smucite.

Am așteptat cu interes spectacolul **Plugarul și Moartea** de Johann von Tepl, realizat de Anca Maria Colțeanu (tot cu tineri) special pentru festival, numai că producția, dorindu-se itinerantă, s-a întâmpnat ca actorii să fie, după cei dintâi pași, înghițiți de mulțimea prezentă în Piața Mănăstirii. Să nu fi avut în vedere tânăra regizoare și această posibilitate?

În urma reprezentațiilor de la Teatrul din Turm – teatru despre care am aflat că are o bogată activitate și în afara zilelor de festival –, am rămas mai mult cu amintirea înghesuiei teribile de la intrare decât cu vreun sentiment cathartic. Pătrunzând totuși de câteva ori înăuntrul lăcașului medieval, mi-a fost dat să văd acolo un spectacol de teatru cu umbre (realizat de Serghei Todor) – despre care aflasem dintr-un program că trebuia să fie "inspirat din legende medievale". Am constatat la fața locului că, de fapt, era încropit din fragmente – cam infantil povestite și vizualizate – ale unor piese shakespeariene: **Romeo și Julieta**, **Hamlet**, **Visul unei nopți de vară**; un spectacol de dans "macabru, încercare derizorie a unui corp

care vrea să scape de el însuși și tot ce reușește să facă este coregrafia propriei sale morți" (citat din programul festivalului), intitulat **Aripi** și creat tot special pentru aceste zile de coregraf Florin Fieroiu (interpret, Mircea Ghinea). În aceeași seară, sau poate în alta, am văzut, de fapt mai mult am ghicit în lumina difuză și în fumul gros al lumânărilor, un alt exercițiu coregrafic (prezentat de astă dată la subsolul Tumului), **Animalom II**, realizat de Cosmin Manolescu și interpretat de Mihai Mihalcea și Cosmin Manolescu.

În acest context, prezența saltimbancilor și a jonglerilor în piețele Cetății, mersul pe picioroange, veselia molipsitoare pe care o risipeau în jur, precum și cea a actorilor-păpușari de la Teatrul "Tândărică" din București (au prezentat **Motanul încălțat**), plini de vervă, a constituit cu

Scenă dintr-un spectacol de noapte

foto: Titel Folea

august), aproape 25 000 de tineri (care mai pletoși, care mai zgomotoși, dar niciodată agresivi) și 102 zianști – cifrele le-am aflat la una dintre conferințele de presă, ce a început "doar" cu 45 de minute mai târziu decât a fost programată – au luat "cu asalt" vechea cetate, învi-orând-o și înveselindu-se după cum s-au priceput, rămâne, cu siguranță, adevăratul și cel mai prețios câștig al celor care au avut în grijă realizarea ediției din acest an a festivalului: Fundația "Festivalul de Artă Medievală, Sighișoara" și BIRD Production (parteneri: Televiziunea Română și Teatrul Național din Timișoara).

Dorința inițiatorilor de a oferi – în afara berii "Ciuc", care se găsea din belșug și la un preț accesibil – un program divers și atrăgător s-a concretizat într-un număr impresionant de manifestări (mai intere-

tru sau de dans) sau la concertele de muzică veche din Biserica Mănăstirii. Totuși, lipsa de experiență a producătorilor era înduioșătoare. Deocamdată, trebuie să recunoaștem că totul semăna cu un imens iarmaroc în care puteai cumpăra deopotrivă mere glasate, vată de zahăr, a-lambicuri de alamă, rășnițe vechi, vampiri din ipsos, adidași și lenjerie intimă, porumb fiert, Coca-Cola și pizza sau bilete de 6 000 de lei ca să poți vizita Tumul cu ceas. Cât despre calitatea spectacolelor – cu excepția concertelor de muzică veche și a recitalului de orgă susținut de Klaus Dieter Untch, reale momente de încântare și emoție – mai toate au stat sub semnul încropelii și banalității.

Astfel, am constatat că studenții-actori ai anilor inferiori de studiu nu sunt obișnuiți să joace în spații largi, siliți fiind să-și pre-

adevărat pata de culoare a manifestării. Târziu, în cea din urmă noapte a festivalului, pe scena Casei de Cultură a avut loc spectacolul *Avarul* de Molière, al Teatrului "Nottara". Sala, plină până la refuz cu tineri cam bezmetici, cam amețiți de băutură, a fost curând dominată de jocul actorilor bucureșteni, care au adus, în felul acesta, o boare de profesionalism, ce-i drept nu chiar fără de cusur. Cam multe giumbușlucuri, dar, mă rog, timpul și locul le îngăduiau.

Într-un cuvânt, mult zgomot, destulă veselie, o cetate medievală invadată de tineri ai secolului al XX-lea, vad comercial pentru sponsorul principal (Fabrica de bere "Ciuc") și pentru alți neguțători, firește, și un spațiu ideal pentru spectacole, în viitor, să sperăm, mai împlinite !

Marinela Țepuș

P.S. Revenind în București, am citit cu stupeoare (deși de ce ne-ar mai mira ceva?) în paginile cotidianului "Evenimentul zilei", la interval de două zile, două articole scrise de reporteri diferiți, dedicate festivalului sighișorean.

Spicuiesc din primul, intitulat "Mizerie, promiscuitate și tatuaje la Festivalul de Artă Medievală de la Sighișoara": "... organizatorii manifestării..." au depus eforturi serioase pentru reușita totală. Participanții însă au făcut tot posibilul pentru compromiterea ei. Un turist englez a folosit doar câteva cuvinte pentru caracterizarea atmosferei: «Un mare rahat». ...." pentru un neinițiat, manifestarea părea mai degrabă un concurs de executat tatuaje... ...." Tinerii care dormeau în corturi, pe scările tumurilor sau în cimitir, au stâmit indignarea oricărui om cu o rămășiță de bun simț: beți, nu se sfiau să se împerecheze exact acolo unde le venea

Saltimbancii - o pată de culoare în festival

foto: Titel Folea

Dans medieval cu o trupă din Germania

pofta. În cursul zilei, ei stau lungiți pe iarbă și cerșesc orice: bani, băutură, pâine și Diazepam-uri pentru a le amesteca cu vodcă. Au ochii injectați și privirea furioasă" (Cora Munteanu, 24 august).

Cel de-al doilea: "În ciuda noroiului și a gunoaielor, tinerii participanți la Festivalul de Artă Medievală cred că Sighișoara a „fost primul Woodstock al românilor..." Festivalul de la Sighișoara s-a încheiat în huiduielile presei. Rămâne un mister de ce toți ziariștii prezenți au luat în derâdere cea mai interesantă manifestare din România. ...." Cel mai mare succes l-au avut, la acești «hippies nespălați», concertele de muzică veche, cântate în Biserica Mănăstirii. Cuminenția cu care au ascultat concertele de orgă și pe Georgeta Stoleriu cântând arii din oratoriile lui Bach a demonstrat că nu sunt o «șleahță barbară»" (Felicia Mihali, 26 august).

Ne pare rău că, de dragul senzaționalului, unii jurnaliști simt nevoia să exagereze sau chiar să inventeze. E drept că nu toate lucrurile s-au întâmplat, la Sighișoara, după cum ne-am fi dorit (și e vorba mai ales de lipsa de organizare și de calitatea precară a multor spectacole). Totuși, cei prezenți acolo aveau ceva special de partea lor: TINEREȚEA, pe care au afișat-o, poate un pic mai frivol, nițel cam în afara convențiilor, dar nicidecum agresiv.